

2018/2160(INI)

24.1.2019

VÉLEMÉNY

a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság részéről

a Külügyi Bizottság részére

az arab tavasz után: a Közel-Kelet és Észak-Afrika jövője
(2018/2160(INI))

A vélemény előadója: Maria Arena

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Női és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot, mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
  - tekintettel a Világgazdasági Fórumnak a nemek közötti szakadékról szóló 2017. évi globális jelentésére,
  - tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDEF/CEDAW),
  - tekintettel az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlés Női Bizottságának ajánlására „A nők vezető beosztásban és döntéshozatalban való részvétele: kihívások és perspektívák” című, a 2017 májusában Rómában tartott 13. plenáris ülésén elfogadott ajánlására,
  - tekintettel az 1995. szeptemberi Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra és az 1994. szeptemberi nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia (kairói konferencia) cselekvési programjára, valamint ezek felülvizsgálati konferenciáinak eredményeire,
  - tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendre és különösen az 1., 4., 5., 8., 10. és 13. számú fenntartható fejlesztési célra,
  - tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) feleinek a Dohában (Katar) 2012. november 26. és december 8. között megrendezett, 18. konferenciájára (COP 18), és a nemek közötti egyensúly előmozdításáról, valamint a nők UNFCCC-tárgyalásokban, illetve az Egyezmény vagy a Kiotói Jegyzőkönyv keretében létrehozott szervek részes feleiben való részvételének javításáról szóló 23/CP.18. sz. határozatára,
  - tekintettel a UNFCCC feleinek, a franciaországi Párizsban 2015. november 30. és december 12. között megrendezett 21. konferenciájára (COP 21),
  - tekintettel a UNFCCC feleinek, a marokkói Marrákesben 2016. november 7. és 18. között megrendezett 22. konferenciájára (COP 22), és a nemek közötti egyenlőségről szóló Lima munkaprogramot kiterjesztő, a nemek közötti egyenlőségről és az éghajlatváltozásról szóló a 2014-es 21/CP.22 sz. határozatára,
  - tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, 2016–2020-as időszakra szóló uniós cselekvési tervre (GAP II.),
  - tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2016–2019),
- A. mivel a 2011-es arab felkelések következményeként régi struktúrák szűntek meg, és polgári szerepvállalási hullám született, amelyben a nők fontos szerepet vállaltak, ám ez az átmenet még nem vezetett a nők nagyobb mértékű részvételéhez az olyan politikák, törvények és jogok kialakításában, amelyek meghatározzák a társadalmukban betöltött

szerepkörüket;

- B. mivel a nemek közötti egyenlőség globális előmozdítása terén elért eredmények ellenére a nők a közel-keleti és észak-afrikai régióban továbbra is alulreprezentáltak az élet minden területén, különösen a munkaerőpiacon, valamint a gazdasági és politikai életben;
- C. mivel sok lányt még mindig korai házasságba kényszerítenek, sokan lemorzsolódnak az iskolából, és nem tudják keresőképességi lehetőségeiket teljes mértékben hasznosítani a közel-keleti és észak-afrikai régióban; mivel a női nemi szervek megcsonkítása egyes közel-keleti és észak-afrikai országokban még mindig széles körben elterjedt gyakorlat;
- D. mivel a nemi alapú erőszak, különösen a szexuális zaklatás áldozatainak hibáztatása még mindig aggasztóan széles körű tendencia; mivel az állami hatóságok és más intézmények gyakran nem ítélik el az ilyen cselekedeteket;
- E. mivel a régióban a törvények messze nem egységesek, de a legtöbb országban az azonos nemű felnőttek kölcsönös beleegyezésen alapuló szexuális kapcsolata bűncselekménynek minősül;
- F. mivel a női emberjog-védők alapvető szerepet játszottak a régióban bekövetkező változás aktív résztvevőiként, amikor a diszkriminációt intézményesítő politikák jogszabályi módosításaiért szálltak síkra; mivel a női emberjog-védők és az LMTBI-jogok aktivistái a közel-keleti és észak-afrikai régióban és azon kívül megkérdőjelezték a társadalmi normákat és azokkal bátran szembeszállnak, miközben gyakran akadályokba ütköznek, többek között fenyegetésnek, zaklatásnak, rágalmazásnak, megbélyegzésnek, társadalmi nyomásnak, letartóztatásnak, kínzásnak, börtönbüntetésnek, utazási tilalomnak, emberrablásnak és egyéb jogsértésnek vannak kitéve;
- G. mivel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek tizennyolcadik Konferenciáján (COP 18) a felek úgy döntöttek (23/CP.18. sz. határozat), hogy az Egyezmény és a Kiotói Jegyzőkönyv alapján létrehozott szervezetben elfogadják egy, a nemek közötti egyensúly elérésére irányuló célt, hogy fokozzák a nők részvételét, és hatékonyabb éghajlatváltozási politikát biztosítsanak, amely méltányosan foglalkozik a nők és a férfiak szükségleteivel, továbbá hogy a nemek sajátosságait figyelembe vevő éghajlat-politika előmozdítása során szem előtt tartsák a nemek közötti egyensúllyal kapcsolatos cél felé tett haladást;
- H. mivel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek huszadik Konferenciáján (COP 20) elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló Lima munkaprogram (18/CP.20 sz. határozat) nyomást gyakorol a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatban a részes felek képviselőire, és előmozdítja a nemek közötti egyenlőség figyelembevételét az éghajlat-politikák kidolgozása és végrehajtása során;
- I. mivel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek huszonegyedik Konferenciáján (COP 21) elfogadott Párizsi Megállapodás előírja, hogy a megállapodás végrehajtásának minden részébe integrálni kell a nemek közötti egyenlőséget elősegítő éghajlat-politikai fellépéseket;

1. sajnálja, hogy az arab tavasz legtöbb országában a nők helyzete nem javult, sőt romlott¹ annak ellenére, hogy a nők az arab felkelésekhez vezető fejlemények hajtóerejének részét képezték, és hogy az ezen országokban élő nők aktív szerepet játszottak a demokrácia iránti mobilizációban, valamint a társadalmi, politikai és polgári jogok előmozdításában; megjegyzi azonban, hogy azóta a közel-keleti és észak-afrikai régió néhány országában ezeket a megmozdulásokat a nemek közötti egyenlőség fokozására irányuló jogalkotási reformok kísérték, ezek azonban a megfelelő tudatosságépítő eszközökbe való beruházás hiányában nem találtak kellő visszhangra;
2. hangsúlyozza, hogy a közel-keleti és észak-afrikai térségben a stabilitás, a béke és a gazdasági jólét hosszú távú előmozdításához kulcsfontosságú a nők részvétele és társadalmi szerepvállalásának növelése a közszférában, valamint a politikai, gazdasági és kulturális életben; hangsúlyozza, hogy azokban az országokban, ahol az arab tavasz folyamatos konfliktusokhoz vezetett, a nők béketeremtő folyamatokba és közvetítésbe való bevonása elengedhetetlen az erőszakmentes társadalom helyreállítása szempontjából; úgy véli, hogy ennek eléréséhez elengedhetetlen a nők oktatáshoz való hozzáférése – a civil társadalmi szervezetek támogatásával – és a nemek közötti egyenlőség;
3. megjegyzi, hogy a nők és lányok oktatáshoz való hozzáférése elengedhetetlen ahhoz, hogy megerősítsék szerepüket mindezen területeken; úgy véli, hogy a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó civil társadalmi szervezetek hozzájárulhatnak a nők szerepvállalásának erősítéséhez a közel-keleti és észak-afrikai országokban; felhív továbbá fokozottabb uniós támogatás nyújtására a régióbeli civil társadalom számára, a meglévő sikeres kezdeményezésekre építve;
4. hangsúlyozza, hogy az arab tavasz ellenére a diszkriminatív jogszabályokhoz és intézményekhez hasonló akadályok azt jelentik, hogy a nők továbbra is korlátozva vannak a tekintetben, hogy részt vegyenek a politikában, jelöltként induljanak vagy kielégítsék gazdasági és társadalmi igényeiket;
5. megjegyzi, hogy néhány ország menekültek millióit fogadja be, akiknek nagy részét szegénységben élő nők és gyermekek teszik ki, ami fokozza a kapcsolati erőszakot, a nők és fiatal lányok prostitúcióját, a gyermekek kényszerházasságát és a közösségben végzett gyermekmunkát;
6. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy fokozza a nők közéletben betöltött szerepe tekintetében bevált gyakorlatok cseréjére irányuló erőfeszítéseit;
7. sürgeti a közel-keleti és észak-afrikai régió országait, hogy hajtsák végre a Pekingi Cselekvési Platformot, amely alapvető jogként biztosítja a nők oktatáshoz és egészségügyi ellátáshoz való hozzáférését, ideértve az önkéntes családtervezéshez, valamint a szexuális és reprodukciós egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést és az ezekhez kapcsolódó jogokat, mint az ingyenes fogamzásgátláshoz, a biztonságos és legális terhességmegszakításhoz való hozzáférést, valamint a lányok és fiúk szexuális és párkapcsolati oktatását;

---

¹ Esfandiari, H. és Heideman, K., „The role and status of women after the Arab uprisings” (A nők szerepe és státusza az arab felkelések után), *IEMed Mediterranean Yearbook 2015*, 303–306. o.

8. sürgeti a közel-keleti és észak-afrikai országokat, hogy ratifikálják a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményt; felhívja továbbá a közel-keleti és észak-afrikai országokat, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a nemek közötti egyenlőség társadalmon belüli megerősítése érdekében, többek között a női szervezetekkel és a civil társadalmi szereplőkkel partnerségben kialakított olyan nemzeti cselekvési tervek elfogadása révén, amelyek a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó tényleges intézkedéseket tartalmazzak;
9. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők közéletben való részvétele kulcsfontosságú a demokrácia ösztönzése, valamint egy békésebb és hatékonyabban működő társadalom előmozdítása szempontjából;
10. felhívja a közel-keleti és észak-afrikai országokat, hogy a nőkkel szemben diszkriminatív jogszabályok – például az öröklést és a házassági jogokat irányító jogszabályok – eltörlése, a nők közéletben, többek között a politikai életben való részvételének fokozása, valamint a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formája elleni küzdelem érdekében reformálják meg a személyi státuszra vonatkozó jogszabályaikat az Isztambuli Egyezmény ratifikálásával;
11. sürgeti a közel-keleti és észak-afrikai országok kormányait és parlamentjeit olyan intézkedések meghozatalára, amelyek előmozdítják a nők tényleges részvételét a politikai élet minden szintjén, nemzeti, regionális és helyi parlamenti és kormányzati szinten, továbbá nemzetközi szervezetekben, mint az ENSZ-ben; felszólít e tekintetben a bevált gyakorlatok megosztásának fokozására a nemek közötti egyenlőség előmozdítása érdekében megerősítve a nemzetközi együttműködést a Nemek Közötti Egyenlőségért és a Nők Társadalmi Szerepvállalásának Növeléséért létrehozott ENSZ-szervezettel, az Interparlamentáris Unióval és az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlés Nőjogi Bizottságával;
12. felszólítja a közel-keleti és észak-afrikai térség országait, hogy vállaljanak aktív szerepet a nőkkel szembeni erőszak minden formája elleni küzdelemben; felszólítja ezeket az országokat, hogy írják alá és ratifikálják az Isztambuli Egyezményt, amely a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak – ideértve a kapcsolati erőszakot és a női nemi szervek megcsonkítását – kezelését elősegítő eszköz; felszólítja különösen azokat az országokat, amelyek még nem tették meg, hogy vizsgálják felül jogszabályaikat és egészítsék ki azokat a nemi alapú erőszakra és a becsület védelmében elkövetett bűncselekményekre vonatkozó szövegezéssel, továbbá tegyék büntetendővé az ilyen cselekmények elkövetésével való fenyegetőzést és állapítsanak meg szigorúbb büntetést az ilyen jellegű bűncselekményekre;
13. elismeri a női emberjog-védők fontos szerepét a régió közelmúltbeli jogszabályi változásaiban, mint például a nők elleni erőszakra szóló közelmúltbeli törvény elfogadását Tunéziában, amely lehetővé teszi, hogy a nők gyors és hosszú távú védelmi (távoltartási) határozatot kapjanak az elkövetőkkel szemben, a kapcsolati erőszakra szóló 2018. évi törvény részleges javítását Jordániában, valamint a nemi erőszaktevők felmentő házasságával kapcsolatos törvények eltörlését Tunéziában, Jordániában és Libanonban; megjegyzi azonban, hogy strukturális reformokra van szükség a régióban annak garantálása érdekében, hogy minden nő szabadon, diszkriminációtól és erőszaktól mentesen élhessen;

14. emlékeztet a városi és vidéki területek közötti jelentős gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségekre, amelyek gyakran megfosztják a nőket a függetlenségükhöz szükséges eszközöktől; felszólít ezért a decentralizációs folyamat erősítésére és a közel-keleti és észak-afrikai régió szerepének fokozására további helyi autonómiák létrehozása révén; felhív továbbá fokozottabb uniós támogatás nyújtására a régióbeli civil társadalom számára, a meglévő sikeres kezdeményezésekre építve;
15. üdvözli az Unió a Mediterrán Térségért titkársága által kidolgozott programokat, például a Med4Jobs kezdeményezést, amelyek a fiatalok és a nők foglalkoztathatóságának problémáját kezelik a Földközi-tenger térségében; felszólítja az Unió a Mediterrán Térségért tagállamait, hogy utasítsák az Unió titkárságát, hogy munkáját a közel-keleti és észak-afrikai országok gazdasági és társadalmi fejlődésére összpontosítsa annak érdekében, hogy támogatni lehessen ezen országok átmeneti folyamatának konszolidálását és különös hangsúlyt lehessen helyezni a nőkre és a lányokra;
16. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Unió a Mediterrán Térségért keretében megvalósuló projektek kialakításába és elfogadásába belefoglalják a nemi dimenziót annak érdekében, hogy e projektek hatékonyan tudják ösztönözni a nők gazdasági, társadalmi és politikai szerepvállalásának növelését a régióban;
17. emlékeztet a mezőgazdaság fontosságára a közel-keleti és észak-afrikai országok gazdasága számára; hangsúlyozza az éghajlatváltozás közvetlen hatását a mezőgazdasági ágazatra és különösen a nőkre; felhívja az összes tagállamot, hogy tegyen eleget az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 62. ülészakán elfogadott következtetésekben megfogalmazott kötelezettségvállalásoknak, amelyek a nemek közötti egyenlőség elérése, a vidéki területeken élő a nők és lányok szerepvállalásának növelése, valamint a vidéki területek integrálása tekintetében megoldandó problémákra és lehetőségekre irányulnak, figyelembe véve éghajlati stratégiáik különleges jellemzőit;
18. hangsúlyozza, hogy a nők erőteljes szerepet játszhatnak a béke előmozdításában, a konfliktusmegoldásban és a stabilizációs folyamatokban, továbbá kiemeli a nők jelentős szerepét a radikalizálódás megelőzésében, az erőszakos szélsőségesség felszámolásában és a terrorizmus elleni küzdelemben; emlékeztet arra, hogy a nők részvétele az e stratégiák kialakítására és végrehajtására vonatkozó döntéshozatali folyamat valamennyi szintjén hozzájárul a politikák és programok hatékonyságához és fenntarthatóságához; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a közel-keleti és észak-afrikai régióban a nőket és a jogukat védő és előmozdító szervezeteket; kiemeli, hogy a konfliktushelyzetekhez kapcsolódó szexuális erőszak női túlélői számára könnyű hozzáférést kell biztosítani az igazságszolgáltatáshoz és az átmeneti igazságszolgáltatáshoz;
19. elismeri, hogy a nemek közötti egyenlőség a fenntartható fejlődés és az éghajlati kihívások kezelésének katalizátora; hangsúlyozza, hogy a nők nem csupán áldozatok, hanem nagy változások előmozdítói, akik egyenlő részvételük révén hatékony éghajlati stratégiákat és/vagy az alkalmazkodásra és a hatások mérséklésére irányuló megoldásokat képesek megfogalmazni és megvalósítani, továbbá az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciát tudnak kialakítani, köszönhetően sok területre kiterjedő

tapasztalatuknak és gyakorlati tudásuknak olyan ágazatokban, mint a mezőgazdaság, az erdészet, a halászat, az energetikai infrastruktúra és a fenntartható városok;

20. felszólítja a közel-keleti és észak-afrikai régió országait, hogy tartsák be az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének 23/CP.18. sz. határozatát, amely megállapítja, hogy az Egyezmény és a Kiotói Jegyzőkönyv alapján létrehozott szervezetekben fogadjanak el egy, a nemek közötti egyensúly elérésére irányuló célt, hogy fokozzák a nők részvételét, és hatékonyabb éghajlatváltozási politikát biztosítsanak, amely egyenlően foglalkozik a nők és a férfiak szükségleteivel, továbbá hogy a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő éghajlat-politika előmozdítása során szem előtt tartsák a nemek közötti egyensúllyal kapcsolatos cél felé tett haladást;
21. emlékeztet az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének a nemek közötti egyenlőséggel és az éghajlatváltozással kapcsolatos 21/CP.22. számú határozatára, amely felkéri a feleket, hogy jelöljék ki és támogassák a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó saját nemzeti kapcsolattartójukat az éghajlattal kapcsolatos tárgyalási, végrehajtási és nyomonkövetési feladatok ellátásában;
22. emlékeztet, hogy a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” elnevezésű program értelmében a nemek közötti egyenlőségnek és a nők jogainak világszintű előmozdítása az uniós külpolitika egyik prioritását képezi; szaván fogja a Bizottságot, és felszólítja arra, hogy erőfeszítéseit elsősorban a nemek közötti egyenlőség előmozdítására, többek között a szükséges pénzügyi források biztosítására összpontosítsa;
23. aggodalmát fejezi ki a közegészségügyi ellátáshoz való hozzáférés korlátozása miatt, különös tekintettel a szexuális és reprodukzív egészséghez és jogokhoz való hozzáférésre, elsősorban a vidéki területeken élő nők és lányok esetében;
24. emlékezteti az uniós küldöttségeket a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének a politikai párbeszédekben és az ágazati szakpolitikai párbeszédekben való fontosságára;
25. tisztelettel adózik valamennyi nőnek és az LMBTI-jogok jogvédőinek, akik igyekeznek felülkerekedni a tisztességtelen és megkülönböztető bánásmódon, és nehézségeik ellenére megvédték az emberi jogokat; felszólítja a közel-keleti és észak-afrikai régió kormányait, hogy sürgősen vezessenek be mechanizmusokat, amelyek szükségesek a nőkkal szembeni erőszak – köztük a nők és az LMBTI-jogok aktivistái ellen elkövetett zaklatás – minden formája elleni küzdelem érdekében;
26. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy biztosítsák a nők és az LMBTI-jogok jogvédőinek támogatását, és továbbra is javítsák az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatások végrehajtását, teljes mértékben kihasználva a rendelkezésükre álló valamennyi eszközt; hangsúlyozza, hogy az uniós küldöttségeknek a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének helyi pályázati felhívásaiban prioritásként kell kezelniük a leginkább veszélyeztetett emberi jogi jogvédők támogatását oly módon, hogy az hatékony és célzott támogatást eredményezzen;
27. ismételten felszólítja az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlést, hogy támogassa a nemek közötti szakadékról szóló euromediterrán projektet, hogy az tartalmazzon elemzést a nők részvételi arányáról a nemzeti és regionális

parlamentekben és a helyi intézményekben; úgy véli, hogy e Parlamenti Közgyűlés Nőjogi Bizottsága és az Európai Parlament Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsága évente tájékoztatást kell hogy kapjon az euromediterrán régió egyenlőtlenségi mutatóiról.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	23.1.2019
A zárószavazás eredménye	+: 21 -: 7 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Beatriz Becerra Basterrechea, Heinz K. Becker, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Arne Gericke, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Eleonora Forenza, Julie Girling, Livia Járóka, Dubravka Šuica, Mylène Troszczynski, Julie Ward
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Jean Lambert

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA**

21	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea
GUE/NGL	Malin Björk, Eleonora Forenza, João Pimenta Lopes
PPE	Heinz K. Becker, Anna Maria Corazza Bildt, Julie Girling, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Dubravka Šuica
S&D	Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Maria Noichl, Pina Picierno, Liliana Rodrigues, Julie Ward
VERTS/ALE	Jean Lambert, Terry Reintke, Ernest Urtasun

7	-
ECR	Arne Gericke, Jadwiga Wiśniewska
ENF	Mylène Troszczynski
PPE	Angelika Niebler, Marijana Petir, Michaela Šojdrová, Anna Záborská

0	0

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

[ZPATH]

PE[ZNRPE][ZNRV]

HU

#{STD@_Motto#

HU